

FUGI MĂ D-AICEA CU CERCU'

Așa zicea din când în când Nea Costică, vecinul de peste drum, când simțea că noi, puștii de pe stradă, încercăm să ne dăm mari sau să-l păcălim cumva...

Nea Costică nu era rău cu noi, încearcă doar să ne evite sau să își conserve avantajul de om mare...noi îl lăsam în pace știind ce vrea să zică dar neavând ocazia să-i dăm satisfacție pentru că noi nu mai fugeam cu cercul; asta era poate pe strada copilăriei sale...noi eram mai evoluți...aveam mingi peticite și lipite cu prenadez sau făcute din șosete cu burete...iar când ne simțeam în formă ne întorceam la țurca noastră strămșească...

Am văzut că în România expresia poate căpăta și alte înțelesuri în funcție de zona în care locuiești...dar despre români obișnuiți și expresiile lor nemuritoare altădată...

Mi-am adus aminte de vorbele astea citind despre o altă chinezărie în domeniul păcălelilor olimpice...până la urmă va fi Olimpiada Păcălelilor, nu? Numărând câte cercuri olimpice sunt pe steag și câte încercări de păcălire au avut organizatorii am zis "fugi măi de aici cu cercu", că e ultimul..." da era ultimul din cele 5...de ce ultimul? Păi să numărăm...

În 2001 când Beijing-ul a câștigat "licitația" pentru organizarea Jocurilor Olimpice a făcut-o garantând îndeplinirea a 3 lucruri principale: respectarea drepturilor omului, libertatea de exprimare a presei și curățirea mediului înconjurător de factorii poluanți.

Unde se găsește China, șapte ani distanță de protocolul semnat? Potrivit unui raport al [Amnesty International](#), "în China nu doar că lucrurile promise nu s-au respectat ci s-au și deteriorat".

În privința respectării drepturilor omului probabil că organizatorii au crezut că acestea trebuie respectate doar pe durata Olimpiadei. Oricum Olimpiada este un bun prilej de a evidenția triumful statului milițienesc în care totul este sub strict control. Astfel Jocurile Olimpice, prin setul de interdicții și reguli pe care le-a adus cetățenilor chinezi, mărește de fapt gradul nerespectării drepturilor omului. Să mai vorbim de Tibet sau de biserica subterană? Cu toții știm ce se întâmplă acolo. Drepturile omului – asta e primul cerc.

China primește cu brațele deschise ideea de reformă și orice sugestie de a îmbunătăți ceva. Nu te contrazice când îi spui că nu e bine, dar dă vina apoi pe sistem, care nu ajută transpunerea în practică a propunerilor tale bune. Se poate puncta pozitiv faptul că agențiile străine de presă pot acum să transmită informații despre China chiar de la fața locului și poate renunțarea (temporară!!!) la pedeapsa cu moartea. Dar știrile au încă filtrul lor. Țara cu cel mai mare număr de utilizatori de internet are un control strict asupra blogurilor sau a altor medii de transmitere a informației. Libertatea presei - al doilea cerc.

Poluarea. Scandal mare cu măștile de pe fața americanilor care au vrut să-și protejeze plămâni. Nu știu dacă aceștia și-au cerut scuze pentru acest gest - așa cum au pretins organizatorii. Ceața vizibilă din transmisiile competițiilor outdoor este se pare un fenomen temporar care nu se datorează poluării – zic aceiași organizatori. Însă marile fabrici din Beijing raportează zilnic pierderi importante din cauza vacanței forțate pe care o au neputând să dea drumul la fumale. China este o putere economică care domină prin prețul mic al produselor. Totul aici este "made in fabrică" iar fabrica lumii este China. Dacă mai găsești ceva în magazine pe care nu scrie "Made in China" îl socotești aproape un "collectibles". Problema acum este că fabrica a ajuns în postura de a avea tehnologie dar nu și-au sporit gradul de etică sau moralitate în afaceri. China îți oferă un preț

bun pentru a-ți muta fabrica pe terenul ei. Dar în scurt timp, după ce a obținut de la tine ce și cum se face cu produsul tău (materiale, linie tehnologică, calitate, etc.) începe să-ți dea rateuri/produse cu mici defecte și pornește să fabrice în paralel același produs dar sub o marcă proprie. Pe-al tău îl face prost și pe “al lor” îl face cum trebuia să fie al tău. Marile companii își dau seama de păcăleală dar nu au nici o legislație internațională pe care se pot baza. Nu a fost neapărat nevoie de brațul lung al spionajului industrial. Nu... Ai venit tu și le-ai pus pe masă ce să facă ...acum se culeg o parte din roadele unor afaceri pe termen scurt în care contează doar profitul imediat. Și ce e rău că pot câștiga mai mulți bani, producând mai ieftin. Corect, dar dacă produsul meu devine din ce în ce mai prost și se deteriorează calitativ în timp, ajung ca pe termen lung să dau faliment. Popor disciplinat, care excelează în acțiuni repetitive, China va rămâne docilă în postura de măturătoare a pieselor de consum; dar va ajunge să măture cu marile concerne pe piața de desfacere. Poluarea nu e fenomen meteo. Al treilea cerc.

În al patrulea rând a fost [simularea computerizată a artificilor](#) din timpul ceremoniei de deschidere; Știu, ceva artificii au fost reale pe stadion dar ce am putut noi vedea la televizor sau ce o să admirăm pe DVD reprezintă și folosirea inteligență a câtorva soft-uri de grafică 3D. În fiecare an, în Vancouver, are loc tradiționalul concurs de artificii...vin 3 sau 4 țări și se întrec în luminarea spectaculoasă a cerului. Nu știu sistemul de punctare dar anul trecut China a fost câștigătoarea. Au participat și anul acesta dar jocurile lor de artificii au fost precum niște petarde din Piața Crângași la Revelion sau mai corect zis niște fâsurii energetice...le-o fi zis partidul să nu consume prea multe să aibe și la Olimpiadă.

A cincea și ultima e parcă mai dureroasă...mulți au fost încântați de prezența unei voci suave în spectacolul inaugural. Dar Pigtailed Lin Miaoke (cât ți-a luat să-i pronunți corect numele?) a mimat...[adică a făcut playback](#) cum se spune în țările vorbitoare de limbă engleză...a făcut playback în chineză. Cântecul era interpretat de o altă fetiță în vârstă de 7 ani, Yang Peiyi. De ce s-a făcut rocada? Din cauză de față... Yang nu era destul de draguță pentru a apărea în fața lumii întregi...“Motivul pentru care micuța Yang nu a apărut îl constituie dorința de a proiecta o imagine corectă a ceea ce credem noi că e cel mai bine pentru națiunea chineză” a declarat Chen Qigang, directorul musical al festivității de deschidere. Declarația a apărut mai întâi pe situl de stiri Sina.com dar a fost ștersă la câteva ore după aceea. Țsta a fost al cincilea cerc.

Potrivit lui Xiao Qiang, directorul proiectului China Internet din cadrul University of California at Berkeley și fost desident chinez, incidentele evidențiază foarte bine aspectul central al jocurilor de la Beijing. “Totul este destinat spre a proiecta o imagine cât mai frumoasă a Chinei; nu există nici un pic de respect pentru audiență sau pentru onestitate. Din punctul lor de vedere nu este lipsit de etică să faci asta, pentru că ei nu înțeleg această valoare.”

Trebuie să fim sinceri și să recunoaștem că salvarea aparențelor nu se practică doar în China sau în țările blocului (ex)comunist. Este prezentă și uneori șocant de îmbel-șugător și în capitalismul American sau vestic și din păcate și în biserici creștine.

“Este destul de semnificativ faptul că guvernul chinez a ratat șansa de a arăta lumii întregi că are încredere în poporul său...”a declarat Sam Zarifi, director Asia-Pacific al Amnesty International.

Nu știu dacă nea Costica mai trăiește...dar dacă s-a uitat la Olimpiada vreun pic, dincolo de încântarea ochilor săi oboșiți, parcă-l aud șoptind îmbătrânit...”fugi ma’ de aicea cu cercul...”

Emanuel Pavel

MINGEA BATE TANCUL

Olimpiada a început diferit pentru Rusia /Georgia și restul lumii. Putin a vrut să aibă focurile sale private de artificii, executate de Armata Rusă și nu de cea chineză. În timp ce lumea întreagă privea la circ, Georgia începea să plângă. Georgienii n-au văzut jocurile de artificii la televizor le-au văzut la colțul străzii. In acele ore mă gândeam că pentru echipa Rusiei, jocurile olimpice ale terorii continuă în Georgia. Eram încurcat în gânduri și nu vroiam să scriu despre asta...aveam un gust amar în inimă...Georgia a greșit provocând...Rusia a greșit răspunzând peste măsură...

Ce m-a făcut să mă schimb? Câteva zile în urmă am văzut că pe tabelul confruntărilor sportive de la Beijing, Rusia și Georgia stăteau din nou față în față. Cele 2 echipe porneau cu șanse egale într-o confruntare care avea să stabilească cine merge mai departe în competiția echipelor feminine de volei pe plajă. Plaja artificială bineînțeles din cadrul complexului sportiv Chaoyang Park.

Cele două țări au schimbat scena politică cu cea sportivă iar simbolismul confruntării oferă publicului un surplus de adrenalină. Ca de altfel și jucătoarelor. Va deveni din nou realitate paradigma simbolică David-Goliath?

DA! Încă o dată sportul a fost o platformă a revanșei. A fost locul unde manevrele și aranjamentele din teatrul politico-militar n-au purtat echipa spre victorie. Pentru că așa-i-n sport...dacă dai cu pumnul în masă, nu câștigi puncte.

Rusia a început meciul foarte bine și a luat avantaj câștigând primul set. După aceasta, cele 2 jucătoare din Georgia, Cristine Santanna și Andrezza Chagas, cunoscute de publicul Georgian ca "Saka" și "Rtvelo" (de fapt "Sakartvelo" vine de a cuvântul georgian care înseamnă chiar "Georgia") au preluat inițiativa și au câștigat următoarele 2 seturi adjudecându-și meciul în fața rivalelor Natalia Uryadova și Alexandra Shiryaeva. Dacă te uiți la nume și știi puțin cum sună numele în Georgia poate vei fi surprins. Ai și de ce pentru că cele două jucătoare care au reprezentat Georgia sunt din...Brazilia!!! Procesul de naturalizare a adus iată din nou câștig de cauză.

După meci bineînțeles rusoaicele au fost foarte deranjate și supărate...ba că "au fost învinse de Brazilia și nu Georgia"...ba că "Georgia e o țara așa mică și nu trebuie să provoace la război Rusia..." Fetele din echipa Gerogiei au spus că în condițiile politice în care s-a desfășurat meciul a existat o tensiune emoțională specială.

"Nu vreau să politizăm aceste jocuri" a spus Santanna. "M-am luptat aici cu toata puterea mea. Am luptat pentru voi așa cum voi v-ați luptat acolo..." a spus ea georgienior. Simbolismul pare să delireze din nou când mă gândesc că soția președintelui Georgian, Mikheil Saakashvili, este o fostă jucătoare de volei.

Când William Morgan s-a gândit să inventeze volei-ul nu știa că se va ajunge și în astfel de situații. În secolul trecut, când sportul trecea prin perioada invențiilor, Morgan a combinat elemente de basketball, tennis și handball într-un joc destinat celor care mergeau prin parcuri. La acea vreme, el l-a intitulat "mintonette", dar i-a schimbat numele când a văzut că participanții au început să înalțe mingea în sus și să joace înainte și înapoi în terenul unei singure echipe.

Universitatea YMCA din Holyoke a promovat acest sport peste tot în lume, în special în Asia. La fel ca și în alte probele sportive, și în cazul voleiului, femeilor nu le era permis să joace în competiții organizate oficial. Motivația era de ordin medical. Datorită faptului că participanții săreau în sus de foarte multe ori, medicii au concluzionat că aceste mișcări afectează organele reproductive ale femeilor și au recomandat ca acestea să nu practice respectivul sport...hmmm...câte s-au schimbat și prin medicina asta...

Primul campionat mondial de volei feminin a apărut abia în 1952 iar în 1964 a ajuns disciplină olimpică.

Cert este faptul că rușilor nu le priesc invaziile armate în timpul Olimpiadelor. Istoria – ce ne-am face fără ea - relevă faptul că Rusia nu e la prima pățanie de acest fel. Anul 1956 este cunoscut ca anul invaziei rusești în Ungaria. Puțini își mai aduc aminte sau cunosc faptul că Rusia și Ungaria s-au întâlnit în Bazinul Olimpic de la Melbourne în cadrul Jocurilor Olimpice desfășurate în același an (octombrie – noiembrie). În timp ce tancurile sovietice distrugeau Budapesta, echipa de polo a Ungariei zdrobea URSS-ul. Acel meci rămâne cunoscut drept cel mai sângeros meci de polo din istorie și este subiectul unui film nou apărut. “Children of Glory”/ “Szabadság, szerelem” prezintă drama din bazinul de polo de la Melbourne.

Acum sper să nu le treacă prin cap românilor...dacă vrem să-i batem pe ruși la ceva, să-i zgândărim să ne invadeze puțin...că iar stam pe “banca de reserve” a istoriei vreo 60 de ani...

Emanuel Pavel